

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΟΙ ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΣΑΜΠΟΤΕΡ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ ΣΤΙΣ ΓΑΛΕΡΕΣ ΠΑΡΤΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ!

**Μόνο ένα δημοκρατικό και πατριωτικό κίνημα
με κέντρο τους εργαζόμενους και τους ανέργους
μπορεί να σώσει τη χώρα από τη μεγάλη πείνα και καταστροφή
που φέρνει η συμμορία Τσίπρα και οι ρώσοι προστάτες της**

Αν ο λαός δεν διακρίνει και δεν αντιμετωπίσει τους αληθινούς εχθρούς του θα ζήσει μια οικονομική καταστροφή πολύ μεγαλύτερη από αυτή που ζούμε ως σήμερα. Και αυτοί που θα υποφέρουν πιο πολύ θα είναι οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι, που έχουν κοινή μοίρα για τον εξής λόγο: Όσο πιο πολλοί είναι οι άνεργοι τόσο πιο πολύ υποφέρουν οι εργαζόμενοι, γιατί τα αφεντικά τους απειλούν ότι αν δεν δέχονται τους όρους τους ενάμιση εκατομμύριο άνεργοι περιμένουν να τους πάρουν τη θέση. Για να αλλάξουν λοιπόν οι εργαζόμενοι την κατάσταση τους πρέπει **πρώτο** να παλέψουν μαζί με τους ανέργους για να μειώσουν την πελώρια ανεργία και **δεύτερο** να παλέψουν σε κάθε χώρο δουλειάς ενάντια στην εργασιακή υποδούλωσή τους. Από αυτά το πρώτο είναι το πιο κρίσιμο.

Αλλά για να πολεμήσουν οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι την ανεργία πρέπει να ξέρουν που οφείλεται. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι τους τυφλώνουν σε αυτό εκείνοι που εμφανίζονται σαν εκπρόσωποί τους, δηλαδή σαν αριστερά και εργατικά κόμματα. Αυτοί λένε ότι για την ανεργία φταίνει κυρίως τα μνημόνια και η γενικότερη καπιταλιστική κρίση. Όμως από τις χώρες που μπήκαν στα μνημόνια μόνο η Ελλάδα έχασε το 25% της παραγωγής της ενώ οι άλλες ελάχιστα, και μόνο σε αυτήν η ανεργία ανέβηκε 150% ενώ στις άλλες πέφτει. Όσο για την καπιταλιστική κρίση πουθενά στον κόσμο σε μη πολεμικές συνθήκες

δεν υπήρξε τέτοια παρατεταμένη πτώση της παραγωγής και τέτοια αύξηση της ανεργίας όπως στην Ελλάδα.

Στην ουσία τα κόμματα αυτά κρύβουν ότι η χρεωκοπία της Ελλάδας, οπότε και τα μνημόνια των πιστωτών οφείλονται σε μια **ιδιαίτερα ελληνική αιτία και συγκεκριμένα σε έναν πόλεμο δεκαετιών ενάντια στην παραγωγή. Σε αυτόν πρωτοστατούν ακριβώς αυτά τα δήθεν αριστερά «αντικαπιταλιστικά» κόμματα (ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ και η εξωκοινοβουλευτική ουρά τους) που στο σαμποτάζ κινήθηκαν πάντα μαζί με ισχυρές ηγετικές ομάδες της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ υπό τους Α. και Γ. Παπανδρέου, Σημίτη, Καραμανλή β' και Σαμαρά.** Αυτός ο πόλεμος γίνεται με χιλιάδες τρόπους με πιο συνηθισμένους τους εξής: να ακυρώνονται οι μεγάλες επενδύσεις με διάφορα «κινήματα» και μετά με δικαστικές, διοικητικές και κυβερνητικές αποφάσεις με πρόσχημα τη μόλυνση, τα δάση και τα αρχαία, ή με δήθεν γραφειοκρατικές καθυστερήσεις ή με την τεχνητή αύξηση του κόστους της ενέργειας, ή με απεργίες που τραβάνε επίτηδες μέχρι το κλείσιμο επιχειρήσεων και την απόλυση όλων των εργατών (πχ Πιρέλι, Γκουντγιάρ, Χαλυβουργία Ασπροπύργου). Αυτός ο πόλεμος όχι μόνο δεν σταμάτησε με τη χρεωκοπία και τα μνημόνια, αλλά δυνάμωσε **και μάλιστα κρύφτηκε πίσω από τα μνημόνια.**

Το σαμποτάζ που καλύπτεται πίσω από τα μνημόνια

Για παράδειγμα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έδωσε το μεγαλύτερο ως τώρα χτύπημα στην παραγωγή της χώρας όταν προκάλεσε το 2015 φυγή των καταθέσεων τάχα για να διαπραγματευτεί καλύτερα με τους δανειστές. Έτσι κατάφερε να στραγγαλίσει τη χρηματοδότηση και να προκαλέσει το κλείσιμο χιλιάδων επιχειρήσεων. Αυτό το σαμποτάζ το συνεχίζει και τώρα η κυβέρνηση καθώς

α) πάγωσε την επένδυση των 8 δις του Ελληνικού από την οποία θα ζούσαν 70.000 άνεργοι και θα μειωνόταν το έλ-

λειμμα του ασφαλιστικού για το οποίο σκοτώνει η κυβέρνηση τους μικρομεσαίους με τις νέες ασφαλιστικές υπερεισφορές, β) σταμάτησε τους ελέγχους ενάντια στο λαθρεμπόριο καυσίμων από το οποίο το κράτος χάνει 1 δις το χρόνο, γ) σταμάτησε την επένδυση των 400εκ της Αφάντου Ρόδου, του 1 δις της μονής Τοπλού, του 1,5 δις της Αταλάνης, δ) έδιωξε την αυτοκινητοβιομηχανία ΤΕΣΛΑ, ε) ακύρωσε τα υδατοδρόμια για τα υδροπλάνα, στ) παγώνει την έρευνα για τους υδρογονάνθρακες και κρατάει σε αχρηστία το υδροηλε-

κτρικό φράγμα της Μεσοχώρας την ώρα που οι χαλυβουργίες κλείνουν από την πανάκριβη τιμή της κιλοβατώρας και του ρώσικου φυσικού αερίου κλπ, κλπ. Αυτό το αυξανόμενο σαμποτάζ σημαίνει νέο χρέος, νέο δανεισμό οπότε και νέα μνημόνια. Μόνο που ο λαός βλέπει να φτωχαίνει με τα μνημόνια και όχι με τη μείωση της παραγωγής η οποία προκαλεί τη μείωση της καταναλωτικής δυνατότητας του πληθυσμού οπότε και τα μνημόνια που επιβάλλουν και νομοθετικά αυτή τη μείωση.

Η πολιτική τέχνη των σαμποταριστών είναι να ενοχοποιούν την Ευρώπη και ειδικά τη Γερμανία, για την καταστροφή που προκαλούν οι ίδιοι. Και την προκαλούν για να αποσπάνε εξουσία (πολιτική, οικονομική ή συνδικαλιστική κλπ) για λογαριασμό των νέων μεγάλων αφεντικών της χώρας, που δεν είναι πια ούτε οι ευρωπαϊκοί, ούτε οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές, **αλλά οι ρώσοι σοσιαλ-ιμπεριαλιστές και οι κινέζοι σύμμαχοί τους.** Είναι αυτοί που αγοράζουν σχεδόν τζάμπα και στο άψε σβήσε τα καλύτερα κομμάτια της χρεωκοπημένης χώρας μας και κερδίζουν αμέσως από αυτά, όπως το Λιμάνι του Πειραιά

(ΚΟΣΚΟ), τον ΟΠΑΠ, μέρος του ΑΔΜΗΕ και λιγνιτωρυχεία, ακριβά τουριστικά ακίνητα (Σαββίδης, Ριμπολόβλεφ), εργοστάσια με μαζική γεωργοκτηνοτροφική βάση (Δωδώνη, ΣΕΚΑΠ) κλπ. Να γιατί το ψευτοΚΚΕ κατακρατούσε επί μήνες τα επισκευαζόμενα καράβια στη Ζώνη του Περάματος με προσχηματικές απεργίες και έτσι την άδειασε ρίχνοντας στην ανεργία 5000 εργάτες. Έτσι μπόρεσε να την αγοράσει τζάμπα η ΚΟΣΚΟ μαζί με τις προβλήτες του ΟΛΠ όπου το ψευτοΚΚΕ δεν κάνει από τότε καμιά απεργία παρόλο που τόσο κατάφωρα παραβιάζεται εκεί η εργατική νομοθεσία.

Αντίσταση στην αστική τάξη νέου τύπου και κλασικού τύπου

Οι εργάτες και οι άνεργοι δεν έχουν πιο επικίνδυνο ταξικό εχθρό από τους «αντικαπιταλιστές» αυτού του είδους. Αυτοί **στα λόγια** τα βάζουν γενικά με τον καπιταλισμό, αλλά στην πράξη τα βάζουν μόνο με τους ντόπιους και δυτικούς ιδιωτικούς καπιταλιστές για να ανοίξουν το δρόμο στους ρωσοκινέζους κρατικο-καπιταλιστές που επιπλέον είναι φασίστες και θέλουν να κάνουν τη χώρα αποικία τους. Αποικία σημαίνει κυρίως καταστροφή της τεχνολογικά προωθημένης βιομηχανίας και της έρευνας πράγμα που κάνουν με το μεγαλύτερο πάθος αυτοί οι δήθεν αντικαπιταλιστές καταστρέφοντας έτσι την υλική βάση κάθε σοσιαλιστικής εξουσίας. Στην πραγματικότητα αυτοί αποτελούν, στο στελεχικό τους επίπεδο, μια αστική τάξη νέου τύπου υποταγμένη στους κρατικοφασιστικούς ιμπεριαλισμούς. Το ότι το κυβερνητικό

απόσπασμα αυτής της ψευτοαριστεράς που λέγεται ΣΥΡΙΖΑ θέλει την Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη, αυτό είναι κάτι που το θέλει και η Ρωσία για να διασπάσει τη δεύτερη. Γι αυτό άλλωστε παραχωρείται μέρος της κρατικής περιουσίας και σε ευρωπαϊκά κεφάλαια.

Η πολιτικο-ιδεολογική αποδέσμευση των εργαζόμενων και των ανέργων από την ψευτοαριστερά δεν φτάνει όμως για την επιβίωσή τους αν δεν αντισταθούν και στην κλασική αστική τάξη που τους εκμεταλλεύεται όσο μπορεί συντρίβοντας τα μεροκάματα και τα εργασιακά τους δικαιώματα. Ιδιαίτερα πρέπει να αντισταθούν στην πολιτική ηγεσία αυτής της τάξης η οποία, επειδή πηγαίνει πάντα με τους ανερχόμενους ιμπεριαλιστές, ακολουθεί τώρα τις φασιστικές Ρωσία και Κίνα ενώ παριστάνει την ευρωπαϊόφιλη.

Γι αυτό και οι **Μητσοτάκης, Γεννηματά και Θεοδωράκης** δεν καταγγέλλουν ποτέ το σαμποτάζ που συντρίβει τα πιο παραγωγικά τμήματα της ελληνικής αστικής τάξης, ενώ εκθειάζουν τις σκανδαλώδεις εκχωρήσεις στρατηγικών τομέων της οικονομίας στους ρωσοκινέζους. Γι αυτό συμφωνούν στην κρατική υπερπάχυνση των νεο-ολιγαρχών (Μπόμπολα, Κόκκαλη, Κοπελούζου, Γερμανού) που είναι όλοι τους δεμένοι με το φιλορωσικό μπλοκ εξουσίας.

Γι αυτό σιωπούν όταν ο ΣΥΡΙΖΑ φιμώνει τον εχθρικό του τύπο (ΔΟΛ) και φασιστικοποιεί το κράτος με το να εκκαθαρίζει τους δικαστές, να ΑΝΕΛοποιεί το στρατό, και να αποφυλακίζει τους ναζί της ΧΑ την ώρα που χρυσαυγοποιείται η αστυνομία.

Η αστική τάξη, ακόμα και τα πιο βαλλόμενα από τους σαμποταριστές παραγωγικά τμήματά της, έχει αποδείξει ότι δεν μπορεί να σώσει τη χώρα από την καταστροφή. Αυτό μπορούν να το πετύχουν μόνο οι βιομηχανικοί εργάτες, οι υπάλληλοι του ιδιωτικού τομέα, και οι άνεργοι αν οργανωθούν και σχηματίσουν γύρω τους ένα πλατύ δημοκρατικό και πατριωτικό μέτωπο, που θα εμποδίζει την ακύρωση με ψεύτικες δικαιολογίες κάθε παραγωγικής, ιδιαίτερα βιομηχανικής επένδυσης. Επίσης, σε κάθε επιχείρηση που κινδυνεύει με κλείσιμο οι εργαζόμενοι όχι μόνο δεν πρέπει να είναι αδιάφοροι, όπως τους ζητάει η ψευτοαριστερά, αλλά να μπαίνουν μπροστά, να απαιτούν γνώση της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης και να διεκδικούν από το κράτος και τις τράπεζες μέτρα επιβίωσης της. Ταυτόχρονα, πρέπει εκεί και παντού αλλού να αρνούνται

Αθήνα, 8 Μάρτη 2017

Γραφεία: Χαηκοκονδύλη 35, Τηλ-Φαξ: 210-5232553, www.oakke.gr

να δουλεύουν με όρους γαλέρας, με κλέψιμο της δουλειάς τους, του μισθού τους και της ασφάλισής τους και να οργανώνονται γι' αυτό ενάντια στην εργοδοσία. Τέλος μόνο οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι μπορούν σαν μαζικό κίνημα να επιβάλουν ένα επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους, κόντρα στο καθεστώς που τους αναγκάζει να επιβαρύνουν τους συνταξιούχους συγγενείς τους πράγμα που υπονομεύει το ηθικό τους και την οργανωμένη αντίστασή τους στο καθεστώς της εξαθλίωσης. Με όλα αυτά οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι μπορούν να αποκτήσουν πολιτική υπεροχή συνολικά απέναντι στην εργοδοσία και στο κράτος και να έρθουν πιο κοντά στο να παίξουν τον ιστορικό επαναστατικό τους ρόλο.

ΟΑΚΚΕ

Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ

